

Evangelí del dijous de la setmana VI de durant l'any: visió sobrenatural

“Ves-te’n d’aquí, Satanàs! No veus les coses com Déu, sinó com els homes”. Quan cuidem la pregària i el diàleg habitual amb el Senyor, adquirim la visió sobrenatural: les pupil·les se’ns dilaten i l’enfocament de la vida s’engrandeix.

Evangelí (Mc 8, 27-33)

Jesús, amb els seus deixebles, se’n va anar als pobles del voltant de

Cesarea de Filip, i pel camí els preguntava:

—Qui diu la gent que soc jo?

Els li respongueren:

—Uns diuen que ets Joan Baptista; d'altres, Elies; d'altres, algun dels profetes.

Llavors els preguntà:

—I vosaltres, qui dieu que soc?

Pere li respon:

—Tu ets el Messies.

Però ell els prohibí severament que ho diguessin a ningú.

Llavors començà a instruir-los dient:

—Cal que el Fill de l'home pateixi molt. Els notables, els grans sacerdots i els mestres de la Llei l'han

de rebutjar, ha de ser mort, i al cap de tres dies ha de ressuscitar.

I els ho deia amb tota claredat.

Aleshores Pere el prengué a part i es posà a renyar-lo. Però Jesús es girà i, davant els deixebles, renyà Pere dient-li:

—Ves-te'n d'aquí, Satanàs! No veus les coses com Déu, sinó com els homes.

.....

Comentari

Jesús recorria grans distàncies a peu amb els deixebles per portar l'evangelí a tot arreu. Al passatge d'avui, el trobem seixanta kilòmetres al nord de Cafarnaüm, a la famosa Cesarea de Filip, ciutat rica en vegetació i aigua, que Herodes va fundar en honor de Cèsar August i va lliurar al seu fill Filip. Va ser aquesta

ciutat i els seus llogarets circumdants els que van provocar d'alguna manera la pregunta de Jesús sobre la seva pròpia identitat: “Qui diu la gent que soc jo?” (v. 27).

Davant les explicacions inadequades de la gent, Pere és l'únic que sap oferir la resposta més d'acord amb el misteri de la Persona de Jesús: “Tu ets el Messies” (v. 29). Pere, però, entén a la seva manera aquesta veritat i, en el fons, és tan humà en els seus judicis com els altres, perquè quan Jesús anuncia els seus patiments, Simó els rebutja amb violència.

Pere va ser tan vehement en l'afecte mal enfocat que va merèixer de Jesús una advertència rotunda i greu: “Veste'n d'aquí, Satanàs! No veus les coses com Déu, sinó com els homes” (v. 33).

Per a ser bons cristians i no contristar el Senyor, ens cal visió

sobrenatural, és a dir, la capacitat de veure les coses i les persones com Déu mateix les veu. I això no sempre és fàcil. Sobretot quan es tracta d'admetre la creu i allò que ens fa patir com a part dels plans de Déu.

Sant Josepmaria explicava: “La gent té una visió plana, arran de terra, de dues dimensions. —Quan visquis vida sobrenatural, obtindràs de Déu la tercera dimensió: l'alçada, i amb ella, el relleu, el pes i el volum”[1].

Quan fem amb cura la pregària i el diàleg habitual amb el Senyor, quan reservem uns temps fixos per a tractar Déu a soles, adquirim la visió sobrenatural: les pupil·les se'ns dilaten i l'enfocament dels plantejaments s'engrandeix; la comprensió de les coses adquireix noves perspectives i arribem a entreveure horitzons insospitats: els horitzons de Déu.

[1] Sant Josepmaria, *Camí*, n. 279.

Pablo Edo // Sugeng Prihatin -
Getty Images

pdf | document generat
automàticament des de [https://
opusdei.org/ca-es/gospel/evangelis-del-
dijous-de-la-setmana-vi-de-durant-lany-
visio-sobrenatural/](https://opusdei.org/ca-es/gospel/evangelis-del-dijous-de-la-setmana-vi-de-durant-lany-visio-sobrenatural/) (15/03/2026)